

Posudek na rigorózní práci Ondřeje Červeného- Zákon na ochranu republiky z r. 1923 a tiskové zákonodárství

O.Červený přepracoval na základě posudku oponenta svoji původní práci a budiž ihned na začátku řečeno, že práce získala na kvalitě, a to jak po stránce formální, tak i obsahové.

Struktura rigorózní práce se příliš nezměnila, avšak rigorozant zasáhl výrazně do obsahu jednotlivých kapitol. Po stručném úvodu, kde popsal politické a společenské poměry v Československu a vysvětlil důvody přijetí zákona na ochranu republiky, včetně atentátu na ministra financí A. Rašína, přešel k vlastnímu legislativnímu procesu vedoucímu k vypracování zákona na ochranu republiky.

Červený rozebral jednotlivá ustanovení zákona, přičemž se nezabýval pouze jejich finálním zněním, ale vysvětlil i jejich genezi. Vycházel přitom z parlamentních debat a z důvodové zprávy. Zabýval se i procesem novelizace tohoto prvorepublikového zákona z počátku dvacátých let.

Ve druhé části své práce pojednal rigorozant o tiskovém zákonodárství, přičemž analyzoval policejní tiskové právo, trestní tiskové právo a tiskové právo procesní. Tiskové právo O. Červený zpracoval s ohledem na zákon na ochranu republiky. Zaměřil se na tiskové delikty, které spadaly právě pod působnost tohoto zákona.

Hlavní přínos nové verze rigorózní práce spočívá v poměrně podrobném zpracování judikatury vycházející ze zákona na ochranu republiky. Autor citoval z jednotlivých nálezů soudů a porovnával jejich výrokovou část. Zvláště se pak Červený zajímal o jurisdikci Nejvyššího soudu, a to nejen v oblasti tiskových deliktů.

Příklady ze soudní praxe neuvedl rigorozant pouze pro ilustraci, ale na základě rozboru většího souboru soudních nálezů mohl dobře ukázat aplikaci zákona na ochranu republiky v praxi a vyvodit poměrně relevantní závěry týkající se přístupu soudů k tiskovým deliktům, ale i k ostatním deliktům posuzovaným na základě zákona na ochranu republiky.

K práci nemám výraznější připomínky, ty které jsem měla, jsem autorovi sdělila a v textu je rigorozant zohlednil. Lze pochválit, že Ondřej Červený použil tentokrát i více pramenů, zvláště judikatury, i literárních výstupů.

Při ní by se mohl autor soustředit na tuto otázku - 1. Srovnání zákona na ochranu republiky se zákonem na ochranu lidově demokratické republiky s ohledem na východiska jejich koncepce a obsahu.

Rigorózní práci O. Červeného doporučuji k obhajobě.

Prof. JUDr.PhDr. K.Adamová, DSc.

Praha 23.1.2014